

טלפון רב קווי

1599-500-404

● משרד

● בית הוראה

● ארגון בני ישיבות

● הודעות כלליות

● האזנה לשיעורים

● שידור חי

● מחיר שיחה רגילה

סיון ה'תשפ"ג ב'של"ד לשטרות

עלון מספר 93

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

לק"י

העלון יוצא לאור לעילוי נשמת
יוסף בן יצחק הלוי (זודי) ז"ל

ראה זה חדש!!

ספר מראות יצחק

בשורה משמחת לכל הלומדים והעוסקים בהוראת מראות הדמים, עת יצא לאור ספר "מראות יצחק", המכיל בתוכו שיעורים שמסר מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א

בפני רבנים ואברכים ת"ח שעשו שימוש במראות דמים וכתמים. השיעורים כוללים בתוכם פרטי הלכות הנוגעות למעשה בדיני מראות הדמים והכתמים, בתוספת חידושים שלא נכתבו בספרי מרן שליט"א הקודמים. הספר נערך ע"י הרה"ג נריה חובארה שליט"א, חתנא דבי נשיאה:

מבחן על אגדתא דפסחא

במבחן שהתקיים על אגדתא דפסחא דרך עמדות "נדרים פלוס" זכו, ה"ה יצחק גיאת הי"ו, ה"ה עמיחי סינאוני הי"ו, ה"ה ישראל גמליאל הי"ו, ה"ה ישראל תם הי"ו, ה"ה יונתן חוברה הי"ו. כל אחד מהזוכים יקבל כרטיס זיכוי בשווי 150 שקל לרכישת ספרים מספרי מכון פעולת צדיק:

פרס-איראן לא יפריסו, אם עם ישראל ישמור על הקדושה

ישנה שאלה, לגבי הפסוק (ויקרא י"א, ה') "ואת השפן, כי מעלה גרה הוא, ופרסה לא יפריס, טמא הוא לכם". מה הפירוש, ופרסה לא יפריס? וכי מדברים על העתיד, או על העבר? המדובר לגבי שפן, שהוא חי וקיים כעת, כתוב שהוא מעלה גרה, א"כ היה צ"ל כתוב ג"כ ופרסה איננו מפריס. מה זה, לא יפריס? בעתיד?

ישנם תירוצים רבים, לגבי עניין זה. ונקדים עפ"י מה שחז"ל אמרו, כי הגמל והשפן והארנבת והחזיר, יש בהם רמז לעניין ארבע מלכיות. והשפן, רומז למלכות פרס. ומי זאת מלכות פרס?

אפשר לראות בכך את רוח הקודש שהיתה לחז"ל. מובא בגמרא ע"ז: שמלכות פרס, היא החשובה אחרי רומי. ועד ביאת המשיח, יהיה חשיבות למלכות פרס. מלכות רומי, היא המלכות הראשונה החשובה, בזמנינו - אמריקה ואירופה, ואחריהם זאת מלכות פרס. והנה אנחנו רואים ושומעים זאת רק בדורינו, כמו עינינו ואוזנינו:

בעוה"ר, מי שמכריז תמיד - השכם והערב - להשמיד את מדינת ישראל, זאת מלכות פרס, אשר בזמנינו הם אומרים זאת, בריש גלי. הם יותר גרועים מהמן הרשע, אשר אמר "להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים.. ביום אחד". אולם בשבילים, זה ברגע אחד. בלחיצת כפתור אחת. רח"ל:

לפי זה, יש לנו בפסוק דלעיל, בשורה טובה. ופרסה לא יפריס - פרסה היינו, מלכות פרס. היום בזמנינו, קוראים להם בשם איראן. פרס לשעבר, זאת איראן של היום. הם שינו את שמם, לשם איראן, בשנת התרצ"ב. והסיבה היא, כי הם התחברו עם הגרמנים, הם מאותו הגזע, גזע הארי. כמו הרשעים האלה, הגרמנים ימ"ש, לכן הם קראו לעצמם, בשם איראן. אולם שמם האמיתי הוא, פרס:

ופרסה - דהיינו הפרסי - לא יפריס. יש לנו כאן בשורה טובה. הפסוק מבשר לנו, ופרסה לא יפריס. דהיינו, כשיגיעו ח"ו צרות חבלי המשיח, בעתיד, הפרסי לא יפריס. פרסה היינו סדק. מה שנמצא ברגל הבהמה. הפסוק בעצם מבשר לנו, כי לא רק שהם לא יצליחו להבקיע במחנה, אלא שלא יצליחו אפילו לעשות סדק בארץ ישראל. הפרסי, לא יפריס, לא יצליח לעשות אפי' סדק בא"י:

ברם כל זאת יהיה, בזכות (ויקרא י"א, ב') זאת החיה אשר תאכלו וגו', ואת השפן כי מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס. מה שמביא חיים לעם ישראל, מה שמציל אותם, זאת השמירה והזהירות ממאכלות אסורות. הקב"ה הבדיל את עם ישראל מן הטומאה, ובוזה הם ראויים להיות חיים. זהו דבר אחד:

דבר שני, לגבי המילים ופרסה לא יפריס, הרי אותיות זסשר"ן הן מתחלפות, האות סמ"ך והאות צאד"י מתחלפות, א"כ הדבר יהיה בזכות שלא תהיה פריצות. ופרצה לא יפריץ. אם רוצים שהפרסים לא יפריסו, זהו אם ח"ו לא נתנהג בפריצות. נמצא שזאת נבואה לזמנינו, ולכן כתוב בלשון עתיד לא יפריס:

וגם שבזכות זאת, יבוא משיח בן דוד, שהוא מבית פרץ. אז, יתגלה הפרצי. אם אנחנו נשמור על גדרי הקדושה, כפי שדיברנו לעיל, וק"ו לגבי ההתרחקות מן המכשירים הטמאים האלה, לא מבעבי:

אולם כנראה אם זהו נסיון קשה כדור שלנו, אם בא לנו הנסיון הזה, היצה"ר הביא נסיונות חמורים כאלה אשר לא היו מימות עולם, ולפי הדור צריכים אותם, יכולים לעמוד בהם, מי שיעמוד בנסיון האדיר הזה, הקב"ה ישמרהו ויצילהו, שהפרסה לא יפריס:

מעובד משערי יצחק פרשת אח"מ - קדושים אייר ה'תשפ"ג ב'של"ד

שואל ומשיב

ייחוד עם אמה מאמצת

שאלה: בחור כבן עשרים שנה המאומץ מגיל שנה, וכעת ההורים המאמצים התגרשו. והוא נשאר בבית אמו המאמצת, בת ששים שנה. היא אינה בריאה, וזקוקה לטיפולים והשגחה רפואית. מה הדין לגבי ייחוד, וכיצד ינהג במצב החדש שנוצר. אין לו מקום אחר שיכול להתגורר בו, ולכל אחד מהם יש חדר בפני עצמו:

תשובה: הטוב ביותר שישאירו פתח הבית בלתי נעול. אבל כיון שנודע לי שהיא פוחדת אם לא יהא נעול בלילה, אזי צריך למצוא פתרון. ובדלית ברירה, ימסרו מפתח לאחד השכנים או הקרובים הגרים בסביבה, וינעלו באופן שניתן לפתוח מבחוץ, ויודיעוהו שהרשות בידיהם להיכנס לבית בכל עת ובכל שעה, ויעשה זאת לפרקים:

שנאת עמי ארצות לתלמידי חכמים מול שנאת אומות העולם לישראל

שאלה: למה לא מצינו שעמי הארץ עושים לתלמידי חכמים מה שהערבים וכו' עושים ליהודים השם ירחם, הרי אמרינו בפסחים דף מט: גדולה שנאה ששונאין עמי הארץ לתלמיד חכמים, יותר משנאה ששונאים אומות העולם את ישראל, ונשותיהן יותר מהן. תנא, שנה ופירש יותר מכולן:

תשובה: כל אומות העולם לשעבר, ובכללם הערבים, דרך כלל לא פגעו בפשוט ישראל זולת במצבים מיוחדים, אף שהיינו בגלות ביניהם. רק כיום מפני שעם ישראל זכה ושב לארצו, פרצה שנאתם העזה חוצה, כי תקומתנו ושיבתנו לארץ הקודש מנגדת וסותרת בהחלט לדתם ואמונתם על-פי הקורען. (נ"ב. צריך לבדק זאת שנית. אולי מה שכתבנו שזה סותר "בהחלט" אינו מדויק או על כל פנים בלתי מוסכם וכאשר הרחבנו על כך בס"ד בשערי יצחק אח"מ וקדושים התשפ"ג דף 10 ודף 20). גם בגזירת שמים, המה רצועת מרדות לישראל שייטיבו דרכיהם. מה שאין כן עמי הארץ, שסוף סוף הם מישראל, וגם יש בזה בחינת אלמלא מוראה של מלכות וכו':

חזן האומר בנוסח מי שבירך, ועוד "אלד'ים" יברך וכו'

שאלה: האם אפשר לומר בנוסח מי שבירך, ועוד אלד'ים יברך וכו'. ואני שואל זאת, משום מעשה שהיה, שגער אחד מן הציבור בחזן שהוסיף תיבת אלד'ים, מפני שלפי הבנתו יש בכך לשון כפירה, כאילו אומר שיש עוד אלהים חס ושלו, אעפ"י שהחזן הפסיק מעט בתיבת ועוד. וכשאמר לו אחד מן הציבור שגם בברכת האורח בברכת המזון הנוסח הוא כך, אמר שאין ראיה משם. יורנו רבינו כיצד לנהוג בזה:

תשובה: מנהג חזנים רבים בקהילתנו להוסיף בעליפה תיבה זו במי שבירך, כמו שהיא כתובה בתכאליל בברכת האורח. ומאחר שמפסיקים מעט בתיבת ועוד, אין כאן חירוף וגידוף חס ושלו. ואי לא תימא הכי, מה נעשה במקומות אחרים כגון כי כל אלהי העמים אלילים, וי"י וגו' (תהלים צ"ו, ה'). וידעת היום וגו' ועל הארץ מתחת, אין עוד (דברים ד', ט"ל). מלפניך מלכנו, ריקם אל תשיבנו. שכן כתבו רבוותא להפסיק מטעם זה, ותו לית לן בה. ולא נמנעו מלומר זאת גזירה שמא לא יפסיק. לכן אין לגעור במי שמוסיף אותה, ואינני רואה שום חילוק מברכת האורח. ובעיקר טעם הזכרת תיבת אלד'ים בכל כגון דא, ולא שם הו"ה ברוך הוא וכיוצא, הארכתי בס"ד בנפלאות מתורתך פרשת חיי שרה על פסוק הוא ישלח מלאכו לפניך:

כיסוי הדם בחולים

שאלה: האם מותר לכסות את הדם של-חיה ועוף בחולים:

תשובה: נראה שלא, עיין פיתוחי מכתב בהעלתך דף ס"ג, ומ"ש בס"ד בשערי יצחק שיעור מוצאי שבת קודש וישלח ה'תשע"ד ב"שכ"ה דף ט"ד:

תשובות מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת ויען יצחק ח"ג
התשובות הובאו בקובץ דברי חפץ - כרך כ'

אכל מזונות בשיעור כזית רק לדעת הרמב"ם, וזיתים או תמרים בשיעור כזית לכולי עלמא, את מי יקדים בברכה מעין שלוש

שאלה: מי שאכל מזונות פחות מכשיעור אבל יותר מעשרים גרם, ואכל זיתים או תמרים כשיעור, שלושים גרם. הנה מרן בשלחן ערוך סוף סימן ר"ח כתב וז"ל, לא יכלול על הספק שום תוספת בברכה מעין שלוש, אעפ"י שאינו מוסיף שם ומלכות עכ"ל. ולפי זה כיון שיש מחלוקת כמה הוא שיעור כזית, לכאורה אינו יכול להוסיף על המחיה בברכה מעין שלוש. אבל ראיתי בשו"ת יחו"ד חלק ו' סימן י"ד שכתב דכיון שלפי דעת הרמב"ם שיעור כזית הוא שבעה עשר גרם, יכול להוסיף על המחיה. גם המשנה ברורה שם ס"ק פ"ב הביא דעת הטורי זהב שבדיעבד שכבר אכל, יכול להוסיף על המחיה. והשאלה היא, האם יקדים על העץ ועל פרי העץ, ואחר כך יאמר על המחיה, כיון שמוסיף זאת על הספק. או שאין לשנות ממטבע שטבעו חכמינו בברכות, ויקדים על המחיה:

תשובה: באופן זה הסברא נותנת שצריך להקדים על העץ ועל פרי העץ, כיון שעל המחיה ועל הכלכלה אינה אלא נגררת בעיקבותיה. וכן העלה בשו"ת שרגא המאיר חלק ג' סימן ד':

נ"ב. תשובה זו היא רק לפי שאלת השואל, שהוא ספרדי או אשכנזי. מה שאין כן לדין התימנים שהשיעור הוא כשליש או כרביע, א"כ הוא חייב בברכת על המחיה גם בלא אכילת התמרים. גם בלאו הכי נקיטנון שהעיקר הוא הנפח ולא המשקל:

האם מרן היה מכניס שבת בארץ ישראל כשיטת רבינו תם

שאלה: האם מרן השלחן ערוך כשהגיע לארץ ישראל היה מכניס שבת כשיטת רבינו תם, אף שהיא לכאורה נגד המציאות. ואם לא, מדוע לא כתב בבדק הבית שצריך לפרוש ממלאכה בערב שבת קודש לפני הזמן של-רבינו תם:

תשובה: מסתמא גם מרן השלחן ערוך נהג בזה לחומרא מרוב קדושתו, אף שסבר כי העיקר להלכה כרבינו תם. וכיון שכבר הארכתי בס"ד בשערי יצחק שיעור מוצאי שבת קודש בחקתי ה'תשע"ט ב"ש"ל ליישב שיטת מרן על פי דברי החיד"א, בדברים המתקבלים על הלב ועל הדעת לפי קוצר הבנתו, אקצר כאן, ומשם תדרשנו, כי ממילא תהיה תשובה לשאלת כת"ר:

תשלום למארי המלמד את בנו ונתנית מתנה בשמחה כשאינו משתתף בה, ממעשר כספים

שאלה: א. אדם שמשלם למארי המלמד את בנו (והוא למעלה מגיל שש), האם יכול להחשיב תשלום זה ממעשר כספים לכתחילה, או שהתשלום נחשב כמו כל תשלום לבעל מקצוע:

ב. כאשר הולכים לאירוע, כגון חתונה או בר מצוה, מקובל לתת מתנה לבעל האירוע. המתנה היא כעין תשלום עבור הארוחה, שהרי בדרך כלל אדם שאינו הולך לאירוע אינו נותן מתנה. השאלה היא, אדם שלא הלך לאירוע ובכל זאת נתן מתנה לבעל האירוע, האם יכול הוא להחשיב מתנה זו ממעשר כספים, גם אם בעל האירוע אינו בגדר נזקק:

תשובה: א. יכול לכתחילה, כיון שזה לצורך מצוה:

ב. אם הוא נותן מחמת הרגשת חוב אפילו מוסרי, או חוסר נעימות, אינו יכול ליתן ממעשר כספים. ובכל מקרה דוקא אם בעל האירוע נזקק:

השיבות שמירת מסורת ק"ק תימן יע"א

והם שינו זאת, שהטיבול יהיה בחומץ, מכח הבנתם בש"ס. לכן כיום בזמנינו, אף אחד בעולם לא עושה זאת, חוץ מן התימנים. וכולם מודים, שבעבר הדבר לא היה כך. אבל היו להם קושיות, והם דחו זאת:

עד זמנם, בתפילת מוסף של ר"ה, תקעו רק עשר תקיעות, ובא רבינו תם ושינה זאת. אבל הגר"א אומר, כי העיקר הוא כמו הראשונים, לא כמו רבינו תם. כמו שהבאתי בס"ד בש"ע המקוצר הלכ' ר"ה. הרבה דברים שינו, מתוך החידושים:

ע"כ חושבני, עלה בדעתי ואני מקווה שזו אמת, כי הקב"ה עשה תנאים כאלה, שבתימן לא יהיו כל כך חידושים, בכדי לשמור את המסורת המקורית כצביונה. הן בדרך הלימוד, הן בתנאי החיים וכו'. אולי צריכים להרחיב בכך, ויש לקבל את הדברים במינוח הנכון, כי אי אפשר לפרט ולהסביר הכל. הקב"ה רצה, שתהיה עדה אחת בעולם, אשר תשמור על המקור של עם ישראל, שישמרו את המסורת:

מי עושה את קירוי ההלל? מי אומר הלל בקירוי? אין בעולם. כל הדברים אשר היו מימי קדם, שנזכרו במשנה ובגמרא ובמפרשים בכמה דוכתי, שמרו עליהם רק אנחנו ביהדות תימן. ובסופו של דבר, הכל בזכות שהקב"ה העמיד את מהרי"ץ זיע"א. בלי מהרי"ץ, גם זה כבר לא היה מחזיק מעמד. שמירת המסורת, זהו החידוש ומה שמיוחד אצלנו. חוץ מכל הדברים האחרים, כל הסוכריות האחרות, שהם ג"כ טובים. אולם צריכים להודות, כי לא זאת המעלה שלנו, אלא המעלה המיוחדת שלנו היא, בכך ששמרנו כראוי על המסורת הקדומה של עם ישראל:

זאת תפארתנו, וזו מעלתנו. ובעזרת ה', אנחנו נשמור את הדרך הזאת לעולם ועד, עד ביאת גואל צדק אכ"ר. גם אם נקבל דברים טובים מאחרים, אבל לא נפסיד את שלנו. בבחינת להוסיף מבלי לגרוע:

מעובד מתוך שערי יצחק מוצש"ק תזריע - מצורע התשפ"ג

סומא השוב כמת - זהו האדם שאינו שומר על עיניו

מצינו בגמרא (מסכת נדרים דף ס"ד ע"ב, עבודה זרה דף ה' ע"א), שהסומא חשוב כמת. סומא, רח"ל אדם שאינו רואה. חשבתי לומר שג"כ ברוחניות הוא כך. שאם לא שומר על עיניו, הוא חשוב כמת. אין לו שום לחלוחיות של קדושה, כלום לא נכנס בו. הוא מרגיש כ"אורח" בקדושה, ותמיד מרגיש אצלו קרירות. בעבודת ה':

אם אדם שומר על עיניו, הוא גורם כביכול שהשכינה הק' - ריבונו של עולם - יגלה את עיניו בהשגחה פרטית על כל העולם. דהיינו, אם האדם שומר על עיניו בקדושה ובטהרה, ממילא הקב"ה מאיר את עיניו בתורה, מראה לו דברים שלא רואים אותם ברגע הראשון. ואם ח"ו אדם מפקיר את עיניו, הוא גורם שהעיניים של מעלה כביכול יהיו בהסתר, וזה גורם לאותו אדם לחשוב שהעולם הוא עולם הפקר, ועולם כמנהגו נוהג, והוא מתרחק עד מאד וכו':

לפני כן הוא מביא בשם הבעש"ט הק', על הפסוק ה' צלך על ידי ימינך, שהרבש"ע הוא כביכול הצל של האדם. כמו כל דבר שהאדם עושה כך נעשה בצל שלו, כך כביכול הרבש"ע הוא כמו הצל של האדם. וכביכול כשהאדם מרים ידו, הרבש"ע מרים נגדו מדת החסד, הנקראת בשם יד. אז אם האדם שומר על העיניים, ממילא מן השמים משפיעים עליו שפע של קדושה, ומאירים לו את העיניים. ואם לא, ח"ו זה סוגר את העיניים, זהו סומא החשוב כמת:

מעובד מתוך שערי יצחק פרשת בחוקותי ה'תשע"ה ב"שכ"ט

יהדות תימן - חוץ מכל המעלות והפנינים שיש לה - מעלתה העיקרית היא, בכך ששמרה על המסורת של עם ישראל. את התפקיד הזה, הקב"ה נתן לנו, ולא לאף אחד אחר בעולם:

מי שומר על המקור? רק אבותינו ורבותינו נע"ג, שמרו על כך בחירוף נפש. איפה ישנו כיום תרגום בעולם? היכן יש מניין השטרות בעולם? כולם ביטלו או שכחו. מי שומר על המסורת של חסרות ויתירות בס"ת? על המסורת האמיתית? רק יהדות תימן. מי שומר על המבטא הנכון, על נוסח התפילה, על הנוסחאות המדוייקות בגמרא וברמב"ם:

כידוע, ישנם הרבה דברים תמוהים ברמב"ם, דברים שאינם ידועים. למשל, ישנו רמב"ם מפורסם, בהלכות מלכים ומלחמותיהם (פרק י"א, הל"ג), כי רבי עקיבא היה נושא כליו של בן כוזבא. מהו המקור לכך? אף אחד לא יודע. אולם הדבר מוזכר בגמרא במסכת סנהדרין, בכת"י תימני, בזה"ל, תניא, רבי עקיבא היה נושא כליו של בן כוזבא:

ישנם עוד דברים תמוהים וקשים ברמב"ם, כגון שלפעמים הרמב"ם פוסק כמו מאן דאמר אחד, ולא מובן מדוע הוא פוסק כך? הרי בגמרא לא כך המסקנא? אולם עפ"י כת"י התימנים, רואים כי הדבר מיושב. היתה לו גירסא אחרת. וזה נתברר מכת"י ד"דן:

כמו כן, בספר מדרש הגדול. כמה מאות או אלפי מדרשים ומאמרי חז"ל אשר נעלמו מן העולם:

זהו תפקידם המיוחד של התימנים, לשמור על מסורת עם ישראל. ולכן - אני אומר כעת משהו בזהירות - כאשר ישנם חידושים, זהו דבר מסוכן. הרבה פעמים, החידושים גורמים לשנות את המסורת. דוגמא, כל העולם נהג - עד רבינו תם והרשב"ם - שהטיבול הראשון לבילי הסדר, הוא בחורסת.

כתוב בספר הזוהר הקדוש (פרשת אמור, דף צ"ז ע"ב), מאן דמטי טהור להאיי יומא, וחשבנא לא אתאביד מניה, כד מאטי להאיי ליליא לבעי ליה למלעי באורייתא ולא תחברה בה, ולנטרא דכיו עלאה דמטי עליה בההוא ליליא, ואתדכי. שבעת השבועות של ספירת העומר, הם שבועות של טהרה. שבע פעמים, להיטהר מכל הטומאות, ולהגיע טהור ליום חג השבועות, ושהטהרה תלויה בספירה. החשבון לא נאבד, כי האדם הזה לא שכח:

מביאים בספר זכרון בספר (דף קנ"ה) על אחד הצדיקים, שהיה חוזר כל ימי הספירה על המימרא שכתוב בזה"ק, מאן דמטי טהור להאיי יומא, וחשבנא לא אתאביד מניה, מי שבא טהור לחג השבועות, ולא הפסיד יום אחד מהחשבון, הקב"ה מעטר אותו בקבלת התורה. ומביאים שם על צדיק נוסף, שנתן קול אנחה, "אוי, כבר עבר חצי מימי הספירה". כמה עבר? אנחנו כבר בשבוע האחרון. הוא היה אומר לאנשים, אפילו אם נשאר רק עוד יום אחד, אתה יכול עדיין לתקן. **תספרו חמשים יום**. עוד יום אחד. אולי הוא מדייק זאת ממה שכתוב "יום", ולא ימים בלשון רבים. האדם יכול עדיין בימים הללו, ימים של קדושה וטהרה, של הכנה למתן תורה, אפילו אם נשאר רק היום האחרון, תתאמץ ותחטוף:

בהמשך (דף קנ"ו) מובא דבר חשוב מאד. דבר מוסר, שצריך ג"כ לקחת אותו לתשומת לב:

הקבלת פני רבו ברוגל – פסח התשפ"ג

בהלכה בענייני קביעות עיתים לתורה, ויסוד ענין כל קבוע כמחצה על מחצה דאמי, וכן בעניין אמירת 90 פעמים מוריד הטל אם מתחילים מתחילת הברכה 'אתה גיבור' והמסתעף מזה:

לאחר תפילת ערבית, התיישבו הציבור למעמד השאלות והתשובות המסורת, בו שואלים הציבור בעניינים שונים, בהלכה ובאגדה, כשכל הציבור מאזין ברב קשב לתשובותיו הבהירות והקולחות של מרן שליט"א. בסיום המעמד חולק לציבור השירה החדשה לחג הפסח שהתגלתה מכת"י של כמוהר"ר שלום שבזי זלה"ה, אותו שורר במעמד זה הרב יהודה מהלא שליט"א בקולו הנעים עם משוררים נוספים לשמחת החג:

הציבור הרב התפזר בשעה מאוחרת מלא בתורה וחכמה, אפוף ברגשי קודש, אשרי העם שככה לו:

במעמד מרומם זה, השתתפו מלבד הרבנים הנזכרים גם הגאון הגדול הרב נפתלי נוסבוים שליט"א אב"ד נתיבות חיים, הגאון הגדול הרב שלום צדוק שליט"א רבה של בני עייש ובנו הרה"ג רבי עזריאל צדוק שליט"א רב ביהכ"ס יד יחיאל ויונה שטרך הרבה במעמד זה לכבודה של תורה, הרה"ג אבישי צדוק שליט"א מרבני בית ההוראה "פעולת צדיק" בבני ברק, הרה"ג נתנאל עוממיסי שליט"א מרבני בית ההוראה "פעולת צדיק" במודיעין עילית, הרה"ג מאיר לוי שליט"א מרבני בית ההוראה "פעולת צדיק" בירושלים, ועוד תלמידי חכמים רבים מסלתה ושמנה של יהדות תימן באה"ק:

ביום ראשון י"ח ניסן ג' דחזה"מ פסח, נפתח יום העיון המסורתי של "ישיבת בית הלוי" ברחוב אהלי יוסף שבעיה"ק ירושלים בשיעורו של הרה"ג מאיר נדב שליט"א מרבני ישיבת "חכמת שלמה" בבית וגן. לקראת תפילת מנחה הגיע מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א, כשהציבור נוהר מכל רחבי הארץ למעמד קדוש זה, ממלא וגודש את בית המדרש. גבאי בית המדרש שנערכו מבעוד מועד הסירו את מחיצת עזרת הנשים והרחיבו את בית המדרש על מנת שיוכל להכיל את הקהל הרב שהגיע:

לאחר התפילה ואמירת מזמור החג ברב עם, כשביהמ"ד מלא עד אפס מקום, פתח בדברי תורה וברכה, רב ביהמ"ד הרה"ג שלום יצחק הלוי שליט"א מענינא דיומא שבסיומם הזמין את מרן הגר"י רצאבי שליט"א לשאת את דבריו:

הס הושלך בציבור כשנעמד מרן שליט"א ופתח בהעלאת זכרו הטהור של מוהר"ר יחיא יצחק הלוי זלה"ה ועמידתו האיתנה על משמר הדת בתימן ועל כך שאנחנו לא זכינו שיעלה לאה"ק להנהיג את עדתנו שירדה פלאים בעלותה ציונה, אך ב"ה כיום יכולים אנחנו לדבר על זה בלשון עבר, כאשר רואים את ההתעוררות ואת הפירות של הדורות הבאים לשם ולתהילה. ולאחר מכן עבר לדבר במשך שעה ארוכה בדברי אגדה מענייני דיומא בביאור מה שאנו אומרים באגדה והיא שעמדה לאבותינו ולנו. אח"כ דיבר על חשיבות תרגום קריאת התורה בזמנינו ושאינן לבטלו גם אם אומרים שעל ידי כך יגדל הציבור בבית הכנסת, ועל מעלת עדת קודש תימן ומנהיגיה שיסודתם בהררי קודש. בסיום הדרשה עבר לדבר

הילולת ה-218 לגאון רבני תימן ותפארתם - מהרי"ץ זיע"א

לאור הסכנות האורבות לעם ישראל מבית ומחוץ. ובסיום דבריו הרחיב בענייני העניות שהיתה בתימן ולמרות זאת עמלו בתורה וחיברו חיבורים גדולים לשם ולתהילה בכרם בית ישראל. וכן כיצד התעשר מהרי"ץ זיע"א בימי זקנותו, ובנה מחדש את בית כנסת "צאלח" בתימן. כמו"כ דן בעניין תספורת בעומר בר"ח שחל בשבת, דלבני תימן ההולכים לאורו של מהרי"ץ, מי שראשו כבד עליו או שרגיל להסתפר בכל ערב שבת, הדבר מותר אך לא מצד ראש חודש אלא מצד כבוד שבת ככלל ערב שבת:

הציבור הגדול יצא ממעמד זה מתוך אורית התרוממות לכבודה של תורה ולכבוד בעל ההילולא מהרי"ץ זיע"א:

ברכת יישר כח לכל המסייעים להצלחת המעמד ובכללם: ה"ה הרב יוסף אלעזר הי"ו, הרב יואל כהן הי"ו והבחורים החשובים: יחיאל שבח הי"ו, ישראל תם הי"ו, יהודה אהרונז הי"ו ויאיר טיירי הי"ו. יהי רצון שזכות מהרי"ץ זצוק"ל תגן בעדם ויזכו לכל מילי דמיטב. אכ"ר:

במעמד ציבור נכבד שהגיע מארבע כנפות הארץ לבית המדרש 'פעולת צדיק' בבני ברק, שם התקיימה ההילולא המסורתית הנערכת בכל שנה בכ"ח ניסן, לגאון רבני תימן ותפארתם הלא הוא מהרי"ץ זצוק"ל:

המעמד נפתח בתפילת מנחה, כשלאחריה נשא מידברותיו הרה"ג משה רצאבי שליט"א מרבני בית ההוראה "פעולת צדיק" ורב ק"ק "פעולת צדיק" אלעד, בדמותו של מהרי"ץ כמנהיג וכפוסק:

לאחר תפילת ערבית, נערכה הדלקת נרות לעילוי נשמות, מוהר"ר צאלח זיע"א זקינו של מהרי"ץ, מוהר"ר יוסף זיע"א אביו של מהרי"ץ והנר השלישי לעילוי נשמת מהרי"ץ זיע"א. בהדלקה כובד מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א:

עם תם ההדלקה, נשא מרן שליט"א את דבריו במעלת ההילולא ובדברי מהרי"ץ זיע"א בהלכה לגביין צימוקים שיוצאים בו יד"ח אם אין לו יין אחר, והאם ישנה מחלוקת במציאות האם יש ביין צימוקים שמחה או לא. עוד הרחיב אודות החיוב להתחזק בשמירת התורה